

NAUZEÁ

• 3 •

ŘÍJEN 1997

ČASOPIS SPOLKU ČESKÝCH STUDENTŮ FARMACIE – FARMACEUTICKÁ FAKULTA UNIVERZITY KARLOVY

DOTEKY

Martina Roubalová

V brouzdališti havraních těl
v hloubi neznáma
dvou tyrkysových zrcadel
velbloudí kopýtka
cinkají o zkřehlé šišky
trhají rozpálený vzduch
na proužky celofánu.

Tam mezi stopy tiché karavany
dopadají hvězdy utržené ze županu nebes
tam uprostřed skal a písku
s každým novým květem zatoužíš jinak
v každé lastuře nalezneš jinou
věštbu ze dna dávných moří
co rozpoutá bouři kolotočení
za bránou odmítaného

Naše hvězda žhnula příliš mnoho
ohořelé údy se kutálí
po hradním schodišti
po koberecích pokušení
až do hladomorny svítání

A korálky kolem dívčích kotníků
zpívají děsivou píseň
o slunečnicových polích
a o té dálce co nás dělí
a v kostelíku na kopci
už nezazvoní

Úvodník

Milé čtenářky, milí čtenáři,

začal nový školní rok a my se znovu setkáváme nad stránkami časopisu Nauzea. Doufám, že jste prázdniny prožili co nejpříjemněji a že jste načerpali nejenom spoustu sil ke studiu, ale také mnoho zážitků a nápadů, o které byste se mohli podělit s ostatními. Protože dobrých článků není nikdy dost a do Nauzey můžete přispět i vy.

Ještě bych chtěla připomenout, jak se můžete spojit s redakcí. Pokud někoho z nás neznáte osobně a nepotkáváte se s námi každý den ve škole, můžete použít e-mail (viz tiráž), „krabičku Nauzičku“ na nástěnce Spolku u šatny fakulty, nebo můžete přijít přímo za mnou na koleje. A aby byla nějaká změna, přestěhovala jsem se a najdete (nebo spíš častěji nenajdete) mě na bytě F7. V dohledné době budou dveře tohoto bytu výrazně označeny logem časopisu, abyste nezabloudili. A i tady bude umístěna krabička na vzkazy.

Budeme vděční za jakékoliv články nebo návrhy, co byste si chtěli v časopise přečíst. Bereme i kritiku a samozřejmě také slova chvály. A co se těch článků týče, nebuďte na sebe příliš kritičtí. Je normální, že vám možná váš článek nebude připadat „nic moc“, i když to bude skutečná „perla“. Nazvěme to třeba autorským komplexem.

Doufám, že se s většinou z vás potkám na valné hromadě SČSF, která se koná 21. října. To se týká hlavně členů Spolku. Vždyť se bude rozhodovat o rozpočtu a svým způsobem jde i o vaše peníze. A co kdybyste se letos zachovali naprosto netypicky a přišli pak i na členskou schůzi? Aspoň na první, aspoň to zkusit.

Přeji vám, aby se vám v tomto školním roce dařilo co možná nejlépe a mám tu ještě jeden návrh – zkuste někdy zůstat v Hradci déle, než je potřeba k absolvování seminářů a praktik. Uvidíte, kolik zábavy se tady dá s kamarády zažít.

-niki-

Z obsahu:

A je ze mě „spolkař“,	3
Vancouver	4
„Královské“ posezení	6
Senátorská hádanka	9
Farmaceutická pečeně	9
Dobrodružství	
Adélky Polárkové	11
Pseudorady Baby Porady	13
Muži v oslabení	16
Návštěva na katedře	18
Oddělení	
tělesné výchovy a sportu	18
Špagáty proti upírům	22
Vyhrála jsem, hurá!!!	23
Konečník	23
Pohádka	25

NAUZEÁ

časopis Spolku
českých studentů farmacie
cena: 5,- Kč

Vydává
SČSF, Heyrovského 1203,
501 65 Hradec Králové
NAUZEÁ@faf.cuni.cz
tel.: +420-49-271 81 linka 220
fax: +420-49-521 00 02

Šéfredaktor:

Veronika Janíková

Redakce:

Jitka Buchničková

Klára Havráňková

Martin Kopecký

Jana Němcová

Jiří Voděrka

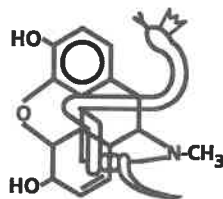
ilustrátor:

Milan Laub

Technická spolupráce:

Filip Vyskočil

SPOLEK ČESKÝCH STUDENTŮ FARMACIE

POZVÁNKA
NA IX. VALNOU HROMADU SČSF

Výbor SČSF si Vás dovoluje pozvat na IX. valnou hromadu, která se bude konat dne 21. října 1997 od 17.00 hodin v posluchárně A FaF UK v Hradci Králové.

- Program:** 1. Prezence (17.00 - 17.30)
2. Zahájení, volba předsedajícího VH a volební komise
 3. Vystoupení zástupců vedení fakulty
 4. Zpráva o činnosti SČSF za uplynulé období
 5. Zpráva o účasti na kongresech IPSF, EPSA a o zahraničních výměnách a praxích
 6. Zpráva o členské základně
 7. Zpráva o finančním hospodaření
 8. Zpráva revizní komise
 9. Projednání návrhu změny stanov
 10. Rozpočet na příští rok
 11. Projekty na příští rok
 12. Kandidatura nového výboru
Volby - revizní komise
výboru SČSF
hlasování o rozpočtech jednotlivých projektů
 13. Diskuse
 14. Závěr (asi kolem 20.00)

Při prezenci se bude vybírat roční členský příspěvek 30,- Kč a prodlužovat platnost průkazek členů SČSF. Prosím tedy členy, aby obojí přinesli na valnou hromadu.

Upozornění: Projekty musí být podány nejpozději 3 dny před valnou hromadou. Písemný návrh projektu musí obsahovat název projektu, jméno předkádajícího, popis projektu s odhadem celkových nákladů, požadovanou částku. Návrhy odevzdávejte Lence Praskové na VŠK Palachova byt A9.

Těšíme se na Vaši hojnou účast.

Lenka Prasková
Tajemník SČSF

A je ze mě „spolkař,“

pomyslela jsem si loni jednoho říjnového večera, když jsem se po dlouhém váhání (a doufám, že se mi nebudete moc smát, když při{nám, že dvouletém) stala na valné hromadě členem SČSF. Ještě ten večer jsem si vyslechla shrnutí činnosti za loňský rok, zúčastnila se volby vedení spolku a spolurozhodla o rozdělení peněz na projekty. Tam také při rozhovoru s Tomášem (novým prezidentem Spolku) vznikla myšlenka obnovení vydávání časopisu.

Ten večer jsem usínala plna úvah o Spolku a jeho činnosti. A zkuste hádat, o čem se mi zdálo.

Zdálo se mi o večerech strávených v klubovně Spolku při poslechu hudby nebo při besedách se zajímavými lidmi, zdálo se mi o sportovních utkáních a společných výletech. A taky o nezapomenutelných víkendech – v zimě na horách, v létě kdekoli v přírodě. Ano, tohle všechno můžu dělat i bez nějaké oficiální instituce, ale takhle by se třeba lépe shánělo ubytování, doprava, pronájem tělocvičny, dala by se využít klubovna.

Ale abych se vrátila ke svému snu – zdálo se mi taky o tom, že když budu potřebovat cokoliv zjistit, zajdu do Spolku a tam najdu někoho, kdo mi ukáže na poličku plnou písemností a řekne mi: „Tak si to najdi“. A já si najdu třeba telefon na agenturu zprostředkovávající brigády, adresu odborného lékaře, program divadla na tento měsíc nebo odjezdy vlaků do Pardubic. Tohle

všechno (a mnoho jiného) totiž může studenta zajímat.

Ráno jsem si plna optimismu ve škole na nástěnce přečetla, že za pár dní bude členská schůze. Poprvé se podívám do Spolku! Přišla jsem tam a první, co mě udivilo, bylo několik tváří upřeně sledujících televizi. Asi deset minut poté, co měla schůze začít, se televize vypnula a já jsem se rozhlédla kolem sebe, abych si prohlédla „členskou základnu“. A nevěřila jsem svým očím – kromě vedení Spolku nás tam nebylo víc než dvacet. (Kolik je nás vlastně ve spolku? Okolo dvou stovek? Ani se mi nechce věřit.)

Premýšlela jsem, jestli někde není „pařba“, nemají všichni ještě školu (nebo aspoň tělocvik), nebo jestli není v televizi fotbal. Odpověď mě zarazila, ale po několika měsících jsem uznala, že byla naprosto pravdivá – takhle je to totiž normální. Možná i proto byla zatím poslední členská schůzka někdy v březnu.

První schůze se rozběhla a mě překvapilo, že jsem marně čekala na zmínku aspoň o některých akcích, o kterých se mi zdálo. Když pak někdy někdo něco navrhl, odpovědí mu bylo: „Tak to udělej, zaříd, zorganizuj.“ Taky pravda.

Nechci tady vypočítávat všechno, co mě na činnosti Spolku zarazilo. Bylo by toho hodně a mrzí mě, že jedním z důvodů je naprostá apatie některých z vás, „Spolkařů“.

Ano, možná je chyba někde jinde, ale hledat v tomto případě viníka je podle mého ztráta času. Navíc ono je

jednoduché kritizovat, ale něco dobrého navrhnout, udělat a dotáhnout do konce, to už každý neumí (a třeba taky nechce).

Hodně dobře si uvědomuji, že když se vedení Spolku „vymlouvá“ na nedostatek lidí ochotných něco udělat, nejedná se pouze o výmluvu. Se stejným problémem jsem se potýkala i já v souvislosti s časopisem. Ale s tím se dá přece něco udělat! Nebo jak si mám vysvětlit, že se kolem Nauzey „motá“ poměrně dost lidí ochotných pomoci, i když se jedná o práci asi tak stejně nevděčnou.

Když jsem si znovu přečetla tenhle článek, začínám si připadat jako věčný

stěžovatel. Anebo utopista. Možná jenom já si myslím, že Spolek by mohl vyvíjet mnohem víc aktivit, že by měl být opravdovým centrem studentského života. Třeba by o to ani mezi studenty nebyl zájem. Opravdu nevím a jsem trochu zmatená.

(Nesnažila jsem se nikoho odradit od vstupu do Spolku. Spíš naopak. Pokud tě tedy tenhle článek nějakým způsobem oslovil, zkus se stát členem Spolku a pokusíme se s tím něco udělat.)

-niki-

Vancouver

Po úspěšném kongresu mezinárodní studentské federace, který se konal loni v Hradci Králové, byl dalším dějištěm tohoto setkání kanadský Vancouver. Naši fakultu na tomto kongresu zastupovali 3 zástupci: Edith Balatková a Lucie Kutíková jako oficiální delegáti a Matuš Ferech, jako delegát neoficiální.

Dobrodružství, která tato cesta obnášela, začalo 14. srpna, kdy jsme překonali nejen úskalí pasových kontrol, ale také devítihodinový časový posun. Všichni tři jsme přežili asi dvacetihodinový maratón odbavování, čekání na letadlo a konečně samotný let, abychom se mohli 16. srpna zúčastnit slavnostního zahájení. Zde pak převzalo 150 studentů ze 32 zemí vlajku svého státu. A tak mohl kongres začít.

Na prvním valném shromáždění (GA) jsme se seznámili s novým systémem voleb IPSF a průběhem diskuse. Odměnou za první dlouhý kongresový den byl International Evening neboli přehlídka zvyků jednotlivých zemí.

V pondělí 18. srpna jsme na dalším GA přivítali nové země, a to Nový Zéland, Sierra Leone, Egypt a Turecko.

Večerní dražba předmětů, které byly přivezeny jednotlivými účastníky, znamenala pro fond rozvojových zemí a zemí východní Evropy hotovost 600 kanadských dolarů. Největší rozruch vyvolala dražba dvou triček s vlastnoručním podpisem Nelsona Mandely. Každé bylo prodáno za 259 kanadských dolarů.

Celé úterý bylo zasvěceno sympoziu, jehož téma bylo jen krátkým úvodem do

schopností farmaceutů předepisovat léky na základě spolupráce s lékařem. Hlavní zastánce této myšlenky byl pan Timothy S. Fuller, MS, FASHP, profesor farmacie na Washingtonské univerzitě. Podle něj je hlavní strach farmaceutů přenést na sebe zodpovědnost lékaře v předepisování. Překonání tohoto strachu má být pozitivní zkušenost s léčbou. Pro evropské země byla tato myšlenka nová, ale 17 států v USA už tuto možnost ze zákona má. Samozřejmě, že zde zazněl i názor opoziční. Dr. Morley C. Sutter, BSc, MD, PhD se domnívá, že farmaceut nemůže určit lék, ale může se podílet na stanovení dávkování.

Den poté by se dal zase označit jako den workshopu. Střídali se nejen mluvčí, ale i témata. Ti co si přivstali byli nadšení workshopem Carolyn Whiskin, BSc na téma: Farmaceuti a lékaři pracují dohromady pro optimální péči o pacienta. Kanadský systém zdravotnictví je malinko vyspělejší. Kromě společných schůzek farmaceuta a lékaře probíhá často konzultace o volbě léku a dávky i po telefonu. Postřeh, že bychom se měli usmívat už když slyšíme telefon a být přívětiví nejen na pacienta, ale také na kolegu konzultujícího lékaře, mít zřízenou vlastní linku jen pro lékaře a hlavně mít po ruce vždy tužku, se mi docela líčil. Další zajímavostí byla pro mne archivace receptů v Kanadě po dobu pěti let, takže pokud pacient stále navštěvoval jednu lékárnu, lékárník měl možnost mít stálý přehled o zdravotním stavu pacienta a tím i možnost konzultace o správné volbě léku s lékařem.

Ani další den se neobešel bez valného shromáždění, seznamování s novými programy IPSF, diskutování a hlasování. Ostatně to vše bylo na denním

pořádku, jen témata se obměňovala. Kromě u nás známých programů, jako jsou studentské výměny, také např. Vesnička (program pomoci africkým zemím) nebo Projekt 2000, snažící se shromáždit informace o mezinárodní úrovni studia farmacie.

Pátek znamenal malou odchylku od každodenních GA, neboť právě v tento den prezentovalo UNRSCO své aktivity.

V sobotu si zájemci mohli vyzkoušet jen před očima kameramana a pacienta pocit při výdeji léku. Hodnotil se přístup k pacientovi, způsob, jakým byl pacient seznámen s dávkováním, aplikací a vedlejšími účinky.

Den devátý byl asi rozhodující pro rok 1997/98 v IPSF. Loučili jsme se s výborem starým a prezentoval se výbor nový. I když prezentace navrhovaných začala již při ranním GA, diskuse se natolik protáhla, že na závěrečný ples nám zbyla pouze hodina příprav. I přes všechnu hektičnost příprav byl ples nádherný. Smutné bylo jen to, že jsme věděli, že se budeme muset už brzo rozloučit.

Celé pondělí bylo vyhrazeno výletu. Předcházejících devět dnů jsme sice byli v Kanadě, ale ani jsme to nějak nestačili postřehnout, neboť jsme celou dobu trávili na oficiálních jednáních, kde byla účast delegátů povinná. Navíc univerzitní městečko, kde se kongres konal, bylo vzdáleno hodinu od centra Vancouveru. Alespoň tedy tento předposlední den jsme zažili atmosféru krásné kanadské přírody při výletu do Grouse Mountain. Medvěda jsme sice nepotkali, i když v Kanadě je myslím k tomu skvělá příležitost, zato jsem zažila setkání s lidmi z celého světa, které kromě toho, že byli všichni farmaceuti, spojovalo přátelství.

Nejsmutnější večer byl snad ten pondělní, kdy se konala poslední party, a to rozlučková. Úterý znamenalo pro všechny odjezd.

Kanadská strana připravila kongres opravdu dobře a nejen oni, ale i všichni Kanadčané jsou strašně milí lidé, kteří se nám snažili vždy pomoci. Všechna navázaná přátelství mohou znamenat dobrou spolupráci nejen při projektech IPSF, ale hlavně při studentských výměnách.

Edith Balatková

„Královské“ posezení

Je 7.¹⁵. Venku je ještě tma, okna rosi déšť, lomcuje jimi vítr, ale my sedíme v měkce osvětlené místnosti, v ruce zápisníky a tužky, do toho tiše vrčí diktafon a voní káva. Začíná náš rozhovor s Doc. PhDr. Karlem Králem, CSc.

Vidíme, že máte dobrou náladu. Jak to děláte?

Jsem typ, který otevře oči a v ten moment může jet na plný výkon. Naopak nejsem schopen dělat do noci. Žádné noční ptáče.

Děláte si po ránu vždycky kafe?

Ano, vždycky.

Pomůže vám to k probnutí?

Ne, to je spíše zvyk. Piji ji kvůli chuti, když si ji dám navečer, tak po ní usínám. Pro mě káva znamená příjemné prostředí a pohodu.

Jaký budíček byste doporučil studentům?

Já jsem zavrhl veškeré budíky, které zvoní. Mě probouzí hudba. Nejlepší je radiobudík s magnetofonem, kam si dáte svoji pásku podle nálady.

Venku se citelně ochladilo. Jak dlouho plánujete ještě nosit košile s krátkým rukávem?

Celou zimu, i při -20°C.

Když jsme u toho – jaký máte názor na oblečení studentů? Jak jste spokojen s jejich vzhledem na zkoušce či na přednáškách?

Myslím, že jejich oblečení je úplně normální. Co se týče vzhledu na zkoušce, musím je pochválit.

Myslíte, že by se u nás měly nosit uniformy?

Ne. Myslím, že pro to nejsou tradice. V ostatních zemích uniforma vyjadřuje určitou prestiž školy, ale u nás by se to určitě neobešlo bez problémů.

Když jste studoval, bydlel jste na kolejkách?

Ano. Rád na to vzpomínám. Školu vystudujete, ale vzpomínáte hlavně na hezké věci, k nimž kolejní život rozhodně patří. Z hlediska studia je to těžší. Musí zde být velká míra tolerance a pochopení.

A menza?

Já nevím. Co jsem chodil, tak to šlo.

Co říkáte zábavě dnešních studentů?

Já říkám, že je potřeba studovat, ale zároveň, kdo studuje od rána do večera a nemyslí na nic jiného, je nějakým způsobem divný. Určitá námaha, což studium jistě je, musí být kompenzována relaxací a kulturou. Asi polovina učení a polovina relaxace. Před zkouškami přibližně dvě třetiny učení a třetina odpočinku. Víím, že student sedne a hodiny studuje. Já to nevydržím. Jsem schopen dělat 6-8 hodin v jednom kuse a pak musím vysadit. Studenti vydrží víc, jsou adaptabilní. Musí mít prostor pro relaxaci. Když ho nemají, velice rychle jim ubývají síly. Hlavně prváci. Na začátku zkouškového jsou odpočatí, plní elánu, kdežto na konci jsou hrozně unavení. Studují a studují a neprokládají studium relaxací. Ale to se naučí.

Ted' úplně odbočíme. Znáte náš časopis?

Znám. Ted' právě o vás něco píši. S paní Dr. Kotlářovou píšeme skriptu „Transformace farmacie“. Uvádíme zde

také farmaceutické spolky studentů a jejich časopisy.

Když byste srovnal náš časopis s brněnským?

Podrobně jsem ho nestudoval, ale jsou asi na stejné úrovni. Aktuality ze života.

A teď otázka speciálně pro vás, protože vy se jako první setkáváte s novými prváky. Můžete je porovnat, jestli se nějak změnili během vašeho působení na fakultě?

Každý první ročník je trochu jiný. Jsem tady čtyři roky. Úplně první jsem moc nevnímal, protože jsem přednášel jiný obor a nedovolil jsem si příliš vnímat okolí. Druhý byl velice šikovný, dobře se mi tam přednášelo. Reagovali, ptali se, smáli tam, kde by měli. Loňský byl spíš uzavřenější.

Kdybyste měl říci, jak studenti dodržují vaše rady, třeba volnou stránku v přednáškách.

Díval jsem se, někteří ano. U mého předmětu to není specifické. Mají knížku, budou mít skriptu, ale u dalších předmětů např. u sociální farmacie bude každé téma přednášet někdo jiný. Tady je tento způsob velice funkční. Nejsou to dogmata, ale zkušenosti, ke kterým došly generace studentů i pedagogů, které se osvědčily.

Studoval jste v Praze nebo tady v Hradci?

Já mám původně pedagogickou fakultu obor matematika-výrobní praxe. Poté jsem se spíše z rodinných důvodů dal na vojnu. Po čase jsem se ale rozhodl dál studovat. A to filosofii, kterou jsem ukončil ve 33 letech. Pak jsem léta učil na VLA a po zrušení společenských věd pro mě najednou nebylo místo. Asi dva roky jsem

to vydržel a pak po konkurzu jsem přišel sem. Asi jste poznali, že mě tahle práce baví. Až se tento školní rok rozběhne, chtěl bych hlavně studenty vyšších ročníků uspořádat filmové odpoledne, kde bych je seznámil s nově natočenými filmy.

Mohl byste nám říct nějakou humornou historku ze zkoušek?

To jste mě teda překvapily. Tady na fakultě jsem žádnou nezažil, ale vzpomínám si na jednu ještě z doby mého externího působení na pedáku v Hradci. Bylo parné léto. Studenti obývající koleje v prostorách VLA se tedy chodili často sprchovat a protože to byli samí kluci, chodili ze sprch „jen tak“. Tak jsem řekl studentkám dálkového studia. „Až přijдете na zkoušku, musíte projít kolem pokojů. Chlapci chodí ze sprch nazí, tak se prosím vás nevyděste“. Pochopitelně, přišla dívka, zaklepala, oči vytřeštěné. „Já jsem viděla nahého chlapa“. Dostala koňak, uklidnila se a zkoušku udělala.

A když zkoušíte, řídíte se něčím? Vím, že někteří zkoušející (alespoň nám, studentům, se to zdá) si řeknou, kolik studentů v ten den vyhodí.

Ne, tohle se snažím vyloučit. Snažím se být maximálně objektivní. Beru v úvahu vědomosti, které se student naučil, ale hlavní pro mě je, jak přemýšlí. To upřednostňuji před mechanickým naučením. Nekoukám na jména ani na osobnosti rodičů.

Slyšely jme, že se letos přijalo asi o 40 studentů více s tím, že se opět vyhodí ve druháku.

Ne, myslím, že ne. Spíše z toho důvodu, že farmaceuti chybí.

Ovšem, ale kapacita školy na takový nápor studentů nestačí. Víte, že třetáci se učí i v sobotu?

Ano. Chtělo by to postavit další budovu, to je plán do budoucna. Jsou připravené plány, překážkou jsou jen finance.

Také bychom chtěly studenty, kteří ještě nenavštívili Kuks, nalákat k jeho návštěvě. Mohl byste o něm něco stručně říct?

O Kuksu by vám něco řekl spíš pan doc. Rusek. Je to opravdu jedna z nejkrásnějších barokních lékáren, je tu i další expozice lékáren 18. – 19. století. Pokud studenti chtějí vidět více, mohou se domluvit se mnou nebo s doc. Ruskem a my jim ukážeme i depozita, kde jsou uloženy další tisíce exponátů. Jsou to kolikrát cennější poklady než v muzeích v Basileji či Heidelbergu. Vlastní expozici můžete navštívit do konce října. Prohlídku depozit, jak jsem již řekl, si musíte individuálně domluvit.

A na závěr nějakou oddychovou otázku. Co jste dělal o prázdninách? Vzpomenete si na nějakou veselou příhodu?

Celé léto jsem sportoval. Na kole jsem najezdil asi 2500 km, takže jsem si trochu upevnil fyziku a také si odpočinul. Vše se obešlo bez nehody. Měl bych pro vás jednu příhodu. Jednou po vyjíždce v délce asi 130 km mě dojel cyklista. Moc jsem nekoukal, kdo to je, když říkal: „Mladej, šlapej!“ Ohradil jsem se. Je mě 54, už nejsem mladý. On na to: „Mě je 68, tak šlapej mladej!“

Moc vám děkujeme za příjemné a přínosné posezení u kávy.

-jin-

-haj-

Senátorská hádanka

Máme pro vás jednu hádanku. Je to všude mezi Vámi, nevidíte to, možná, že jste o tom ještě nikdy neslyšeli, ale přece to řídí Vaše každodenní kroky skleněným koridorem. Bystřejší už možná zavětrili. Správně! Jde o akademický senát naší fakulty.

Litera zákona praví: „Akademický senát má zaměstnaneckou a studentskou část. Jednotlivé skupiny akademické obce přímo volí své reprezentanty. Skupiny zaměstnanecké části volí po jednom reprezentantu; první ročník studentů volí jednoho, ostatní ročníky po dvou reprezentantech.“ Ti si pak v pozdních odpoledních hodinách lámou hlavu nad rozpočtem, studijním plánem a dalšími

připomínkami a náměty z řad svých voličů.

Jako každoročně prořídily řady zástupců studentů odchodem dvou absolventů naší fakulty, a proto je třeba vzniklé mezery zaplnit novými zástupci prvního a druhého ročníku. Z tohoto důvodu se již brzy na vašich přednáškách objeví jeden z nás. Prosíme, neházejte po nás ostré předměty ani zbytky od svačiny a zamyslete se nad svou případnou kandidaturou. Jen kompletní tým může úspěšně hájit vaše zájmy.

Lad'ka Vilimová
Aleš Borský

Farmaceutická pečeně

aneb

jak udělat z moudré sovy chutnou husu

(ze zážitků starého dvorního kuchaře)

-díl první a poslední-

Začátky byly nejtěžší. Hned druhý den po mém nástupu do služby se ve dveřích kuchyně ráčil zjevit královský komoří a prý, že pán vzkazuje, až se trochu rozkoukám, ať připravím na zítřek k obědu pro jeho vzácné hosty nějakou chutnou pečeně. I optal jsem se komořího, co jako jeho veličenstvu asi nejvíce chutná a on mi odpověděl, že král je veliký labužník, nejvíce že si potrpí na dobře připravené a vypečené ptáky. Tedy

ať připravím husu nebo něco takového. Poslední jeho slova jsem již skoro neslyšel, protože jsa zjevně zdržován mými, podle něj nejapnými otázkami, házel je jen tak přes rameno a koukal co nejrychleji zmizet.

Pro mne však nastal den „D“. Potřeboval jsem totiž před králem ihned ze začátku udělat co nejlepší dojem – tedy připravit pečeně ne takovou, ve které by se král jen tak podoubal, ale něco, co by zbažil na posezení. To nebylo vůbec

jednoduché. Ne snad, že bych nevěřil svému kuchařskému umění, ale i jen obyčejný *kotlík* sháněl můj předchůdce v tomto kraji celý týden, a to na to měl dost času, protože tehdy ještě starý král byl zrovna v elektrolytových *lázních*. Já sice měl kuchyň již perfektně vybavenou – v rohu u gotického okna stál dokonce staronový destilák, ve kterém se, jak se *dušoval* můj kuchtík, dá připravit naráz téměř *kubiček* lahodného moku z *jahod* a *višni* – nicméně sehnat v tomto ročním období husu bylo téměř nad lidské síly. Bylo totiž asi pět neděl po Vánocích, venku *klemra* jako hrom a husy buď zbaštěné nebo pečlivě chované a skryté, dokonce i před zraky vrchnosti. Nezbylo mi tedy, než se spolehnout na svého *filipa* a své kulinářské umění.

Jsa poučen myslivcem *Sémou* z *Hronu*., šel jsem takřka najisto do lesa pro tu „husu“. Sněhu bylo po kolena a výše, v lese mrtvo jako po boji. Než jsem došel ke stromu, který mi označil myslivec, zahlédl jsem pouze jednu ospalou *kunu*, *klimající* na větvi stoletého smrku, a pak malého sněžného králíka,

který *hrabal* ve sněhu, a jehož nádherná bílá srst svítila v zimním slunci. Jako by ji někdo vypral ve *Waisser- Riese* speciál.

Asi po hodině jsem dorazil na místo. Na spodní větvi rozložitého dubu opravdu seděla ona – velká *sova*. Ostatní už bylo dílem okamžiku. S uloveným ptákem jsem *naklusal* na zámek, druhý den dopoledne jsem jej připravil jak jsem jen nejlépe dovedl, dozdobil táč zeleninou i různými pentlemi a *fábory* a pak už jen čekal.

No a výsledek? Ten můžete vidět táhle ve vitríně – Řád moudré husy; sám královský rádce mi přišel *vinšovat*...

① Jakákoli podobnost slov v textu se jmény přednášejících v prvním ročníku je náhodou nenáhodná.

② Studenti prvního ročníku mohou k jejich snazšímu vyhledání použít publikace „karolínka“.

③ Nevhodná jména byla mírně uvhodněna (př: prof. Blažek ⇒ *blažeností* usnul apod.)

Vítek

Přijde chlápek k doktorovi a povídá:

"Pane doktore, mám strašnou zácpu, nemáte na to něco?"

Doktor mu odpoví:

"Človče, máte štěstí, že jste přišel. Právě mi dodali nový super lék z Německa. Jsou to kapky, ale musí se pečlivě dávkovat. Jak dlouho vám to trvá k domovním dveřím?"

"Sedm minut."

Doktor nakape kapky a znovu se ptá:

"Jak dlouho jdete po schodech do bytu?"

"Dvě minuty."

Doktor znovu nakape a povídá:

"Teď běžte normálně domů a všechno bude v pořádku."

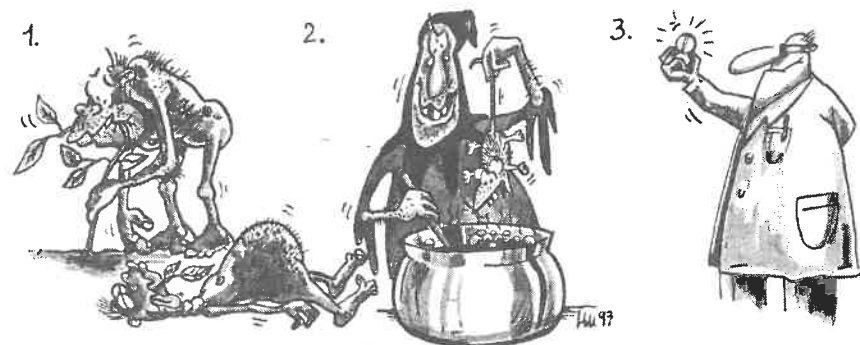
Druhý den se potkají a doktor se ptá:

"Tak co?"

A chlápek odpoví:

"Pane doktore, jste borec, sek jste se jen vo tři schody."

STRUČNÝ VÝVOJ FARMACIE

DOBRODRUŽSTVÍ ADÉLKY POLÁRKOVÉ

(DÍL PRVNÍ)

Adélka je chytrá holka,
ví to jesle, ví to školka,
vždyť už umí číst i psát,
do desíti počítat.
Jedna, dvě, tři, čtyři, pět,
Adélce je dnes šest let,
jde poprvé do školy,
hned chce dělat úkoly.
Tak se hlásí, zvedá ruku,
je však pouhou hroudou tuku,
sto dva kilo a šest let,
Adélka má divný vzhled.
Nic nevádí, že je jiná,
hlavně že je pilná, činná,
že má samé jedničky
až do konce sedmičky.

Teď ji čeká osmý rok
důležitý, těžký krok -
přijímačky – Adla šílí,
dospěla však k svému cíli.
Na gympl se dostala,
kila jí však zůstala,
v prváku i v druháku
nepíše nic z taháku,
vždyť se učí, má to ráda,
nemá ale kamaráda.
Vypadá tak na tunu,
kdo by chtěl tu merunu.
„Co mám dělat s těmi kily,
chtěla bych mít nožky vily,
ňadra dmoucí, útlý pas,
tak se moje tělo sraz.“

Rychle utek třeták celý,
čtvrták bychom teďka měli,
maturita, přijímačky,
jsou teď hobby této žačky,
na FaF UK by ráda chtěla,
však ví dobře, co má dělat.
Kila musí rychle dolů,
když chce jít na tu školu,
a tak cvičí, běhá, skáče,
neposedí, je jak Práče.
Nyní váží jako v šesti,
zatíná však dále pěsti.
„Ještě aspoň třicet kilo,
pak mi budou říkat vílo!“
Jak si řekla, tak se dělo,
má teď krásné, štíhlé tělo,
útlý pas a řadra dmoucí,
skutečně je panna skvoucí.
Je to nová Adélka,
používá křidélka.

Má hned spoustu kuráže,
však to tu všem ukáže.
Stále se učí, ví o co běží,
kdo chce mít jedničky, musí být svěží.

Už je to tady, dnes je ten den,
Adélce splnil se překrásný sen.
Maturitu, jak je dáno,
bude skládat hnedka ráno.
Po šesté vstává rychle a čile,
do školy odchází, je v plné síle,
vždyť všechno umí, tak proč se bát,
co by se Adélce dnes mohlo stát.
Otázky tahá, no to je krása,
Adélka skáče, Adélka jásá,
to budou jedničky, už je to jasné,
co všechno umí, profesor žasne.
Vypráví plyně, svěže a hezky
anglický jazyk, a pak i český,
atomy, vazby, rostlinky, zvířátka,
jak jí to jde, no zkrátka pohádka.

Jak sepsat diplomovou práci

Petr Jílek

1994

našim diplomantům

Obsah

1. Jak na to.....	3
2. Rozsah kapitol.....	3
3. Členění textu.....	4
4. Zpracování textu.....	4
4.1. Úvod (a cíl práce).....	4
4.2. Teoretická část.....	4
4.2.1. Oborný styl.....	4
4.2.2. Použití zkratk.....	5
4.2.3. Citace informačních zdrojů.....	6
4.3. Popis metod.....	9
4.3.1. Použitý materiál.....	9
4.3.2. Popis pracovního postupu.....	9
4.4. Výsledková část.....	10
4.4.1. Slovní popis výsledků.....	10
4.4.2. Tabulky a grafy.....	10
4.5. O diskusi.....	10
4.6. Co do závěru.....	11
4.7. O čem je souhrn.....	11
5. Zpracování rukopisu.....	11
6. Konečná úprava textu.....	11
7. Shrnutí.....	13
Appendix.....	13
App. 1. Příklad desetinného členění textu a rozsahu kapitol.....	14
App. 2. Příklad uvádění seznamu zkratk.....	15
App. 3 Příklad popisu metod.....	15
App.4. Vyjádřování výsledků.....	17
A.4.1. Slovní popis výsledků.....	17
A.4.2. Závěry tabulky a grafu.....	17
App.5 Vzhled titulní stránky.....	18

1. Jak na to

Diplomová práce (DP) je naše zpravidla první vázané literární dílo. V úvodu si popřejeme, aby dopadlo co nejlépe. K tomu by mělo přispět několik následujících poznámek a rad. Zaměříme se na formální stránku DP, otázky obsahu nelze zevšeobecnit, o obsahu je účelné promluvit se školitelem. Nyní již k formě DP.

Vždy platí pravidlo č. 1 (P1):

Přehlednost a srozumitelnost!

Představme si toho, kdo bude naši práci číst:

- a) oponent - bývá zkušený, jde mu o fakta, krkolomné formulace ve složitých souvětech ho zásadně nedomnou, ale je rád, když rychle najde to, co potřebuje
- b) diplomanti, kteří přijdou po mně - i když jsou nezkušení, platí závěr bodu a).
- c) členové komise pro obhajoby - i pro ně platí přiměřeně buď bod a) nebo b),

navíc platí pravidlo P2:

Diplomová práce je určena zasvěceným čtenářům. Mysleme proto na ně.

Je-li v práci byt' jediný matoucí překlep, nesrozumitelná formulace, chybička v citaci literatury, šestivazný dusík, chybný vzorec Studentova testu či jiné (s ohledem na dějinný význam práce zanedbatelné) faux pas, pak na to přijde nejspíše osoba uvedená sub c) při obhajobě, někdy oponent, málokdy školitel, výjimečně sám diplomant - a to pouze ve chvíli, kdy se s tím beztak nedá nic dělat. Je-li z práce převzato něco kolegy sub b), pak jde často zrovna o část s faux-em pas-em.

Pozn. V předchozím odstavci upozorňujeme na tvůrčí aplikaci P1.

2. Rozsah kapitol

Diplomanti běžně trpí obavou z nedostatečného rozsahu své práce - **horror carentiae voluminis**. Hypertrofují zejména teoretické části [s oblibou parafrázují (zpravidla chybně) učebnicové informace velmi vzdáleně související s daným tématem]. Platí pravidlo P3:

Non multa sed multum.

Orientačně lze říci, že rozsah diskuse by měl odpovídat rozsahu teoretické části, popis pracovních metod by měl respektovat pravidlo P1, rovněž tak výsledková část.

3. Členění textu

Obvyklé členění diplomové práce (DP) zobrazuje příloha **App. 1**. Podle tématu DP lze dělat výjimky.

Výhodné (a módní) je desetiné třídění - viz tento text. Opět platí pravidlo **P1**, zejména pokud jde počet úrovní. Stačí obvykle 3, viz **App. 1**. Více než 4 úrovně silně matou.

4. Zpracování textu

4.1. Úvod (a cíl práce)

Zde stručně vyjádříme, **proč** naše práce vzniká, jaká jsou její východiska a záměry. Většinou necitujeme literaturu ani napoužíváme zkratky. Jde vlastně o naše převyprávění zadání DP, které jsme od školitele měli obdržet.

4.2. Teoretická část

V této kapitole seznámíme čtenáře se současným stavem problematiky bezprostředně se dotýkající naší DP. Platí pravidlo **P4**:

In medias res (Žádné okecávání) [dámy, prominou]

Uvádíme přehled ze své rešerše, z něhož musí být zřejmé, co se dosud při řešení naší problematiky vykonalo. Velmi decentně naznačíme, čím chceme do pokladnice vědění v tomto případě přispět my. Měli bychom stanovit pracovní hypotézu, nastínit obrysy projektu naší DP tj. způsob jak čestně splnit zadání DP. Těžko lze dávat návod, jak v daném případě postupovat, školitel by měl naznačit, diplomky předchůdců mohou napovědět.

4.2.1. Oborný styl

I velké myšlenky lze vyjádřit **stručně, jednoznačně, srozumitelně** a považte - i **česky**. Protože jsme národem aktivních kooperujících lidí, používáme první osobu plurálu aktiva, tj. „**zjistili jsme** [např. já + školitel nebo já + předchůdci nebo (jsem-li geniálním individualistou) pak já + pokusné zvíře]“. Rodu trpnému nechť je vyhýbáno. DP je jedním celkem, proto dodržujeme pravidlo **P5**:

Jednotná forma, tj. český pravopis i mluvnice, citace literatury atd. od počátku do konce.

Znamená to, že na počátku sepisování se dohodneme se svým svědomím nebo ministerstvem školství na tom, že budeme používat (je-li možnost výběru) např. výhradně počestných tvarů (interleukín, šigela, esej atd.) [vhodné pro vlastence]

nebo tradičního pravopisu (interleukin, **Shigella**, **assay** etc.) [užívají kosmopolité]. Naše volba musí být trvalá viz **P5**. Změna pravopisu uprostřed spisování představuje hodně práce navíc a riziko zmíněné za **P2**. **Střezme se všech -ismů tj. anglikan-, german-, rus-, vulgar-**.

Samotná existence DP je pro čtenáře *kardiálním* důkazem o tom, že se v problematice vyznáme na špičkové úrovni. Proto si odpustíme odborný "**sleng**". Není-li zbylí, pak "slengová" slova a nepřeložitelné cizí termíny uvádíme např. v úvozovkách, a to s pocitem okoralého a zanedbaného jazykového citu. Rovněž se vyhýbáme slovům, o kterých nevíme, zda jim rozumíme - viz tento odstavec.

Vyhýbáme se (složitým) souvětím. Uvědomíme si, že psané forma má jiné zákonitosti (a možnosti) než řeč mluvená, viz. tento odstavec. Vždy je příjemné, když skromná forma halí vydatný obsah.

Snažíme se dodržet pravidlo **P6**:

Jedna myšlenka = 1 odstavec.

Nejsme-li schopni formulovat myšlenku v rámci 10ti řádkového odstavce, je tato pro DP příliš bohatá a schováme si ji pro práci habilitační.

Vlatní odstavce začínáme odrážkou 5-6 úderů, buď využijeme tabelátor nebo strukturu odstavce nastavíme v počítači. Ten umožní také zvětšit mezery mezi odstavci a tím snad zlepšit přehlednost, viz předchozí a následující odstavec.

Chceme-li odstavce či body označovat, potom použijeme velká písmena či čísla a za nimi tečku [**A.** nebo **1.**] , nebo malá písmena se závorkou [**a)**] viz dále; počítač umožní body automaticky očíslovat nebo opuntikovat [•] viz. s.11,12. Při psaní číslic používáme zásadně desetinnou čárku, tisíce, milióny atd. oddělujeme pouze mezerou. [3 231 258 894,985 45]

4.2.2. Použití zkratk

Použití zkratk umožňuje učinit text stručnější a přehlednější. V zásadě jsou dva typy zkratk:

a) **zkratky všeobecně známé** všem gramotným lidem (m, KSČ, DPH, °C atp.). Tyto zkratky použijeme tak jak jsou.

b) **zkratky užívané v daném oboru** (IL-1, MHC) popř. zkratky užívané v dané DP (DP). Tyto zkratky by měly být do textu zavedeny, tzn. že je uvedeme do závorky za slovem, jež budou dále nahrazovat. **Zavedení zkratk** provedeme zpravidla při prvním použití slova v plném textu (ne v nadpisu či obsahu). Pokud by se zkratka měla objevovat např. v začátku teoretické části a pak až na konci diskuse, je slušné vůči čtenáři zavést ji v diskusi znovu.

Pro slova použitá méně než 3x zkratku nezavádíme. Zkratky nesklouňujeme, nečasujeme, nestupňujeme.

V rozsáhlejších DP je nezbytné pořídit úplný abecední seznam zkratk a uvést ho na dostupném místě. Je neomalené chtít po čtenáři, aby kvůli jemu neznámé zkratce užité v Závěru (jenž ho zajímá), musel pročíst celou DP (kterou si chce vychutnat později) až do místa zavedení zkratky.

Pozor na **vícevýznamové zkratky**: CSF = mozkomíšní mok nebo kolonie stimulační faktor atd. Je-li to možné, používáme zkratk obvyklých v daném oboru, netvoříme zbytečně vlastní, originalitou je vhodné neplýtvat. Vzor seznamu zkratk je v **App. 2**.

4.2.3. Citace informačních zdrojů

V DP používáme informaci ze dvou hlavních zdrojů. Jednak jde o **informace vlastní** (námi "vyrobené") a informace převzaté. **Převzaté informace** lze z hlediska citování opět rozdělit (někdy ne zcela jednoznačně) do dvou skupin. První skupinu představují **informace všeobecně známé** ("Země je kulatá.", "Červené krvinky jsou červené."). U těchto, řekněme, učebnicových, údajů se autor (informační zdroj) neuvádí, neb není ani vždy znám.

Druhou skupinu představují informace, jejichž **autora(y) musíme uvést** tak, aby nebylo pochyb o původci myšlenky a aby nevznikl neoprávněný dojem, že jde o myšlenku naši. Pamatujme na to, že uvedením (citováním) autora vyjadřujeme tomuto člověku úctu a čest, což je (často jediná) odměna za práci, kterou před námi a pro nás udělal.

Jak se původce informace uvádí? Zásadně v souvislosti s danou informací, kdekoli se tato v textu objeví. Myšlenku označíme v textu **odkazem**, pomocí něhož nalezneme v seznamu literatury **citaci článku** (patentu, monografie atp.), ze kterého informace pochází. Odkazy lze dělat následujícím způsobem:

- Příklad: a) Protinádorové působení cisplatiny je založeno na alkylačním mechanismu (**Drobník, 1968**).
 b) Protinádorové působení cisplatiny je založeno na alkylačním mechanismu (**1**).
 c) Protinádorové působení cisplatiny je založeno na alkylačním mechanismu¹.

Způsoby b) a c) jsou častější v chemické literatuře. Náhrada jmen autorů za čísla přináší problémy: Pokud autory, resp. jejich myšlenky "číslujeme" postupně, jak se objevují v textu, vzniká riziko, že při vsunutí další myšlenky nového autora do textu bude třeba následující odkazy přečíslovat.

V biologických pracech (nejde-li o kompilace citující více než stovky informačních zdrojů) dáváme přednost způsobu a). Tento způsob se zdá být přehlednější, velice zjednodušuje konečnou redakci práce. Navíc umožňuje využívat jméno autora

jako činný podmět: **Drobník (1968)** zjistil, že *cisplatina* působí Zde je v závorce jen rok vydání práce.

V odkazu uvádíme nejprve **příjmení** (pozor na Čiňany, Japonce, šlechtice atp.) autora(ů) bez titulů a hodností. Jsou-li autoři právě dva, uvádí se oba (**Kolben a Daněk, 1956**), jsou-li autoři 3 a více, uvede se první a ostatní se nahradí zkratkou **et al.** nebo **a spol.** nebo **a kol.** (**Watanabe et al., 1994**), (**Watanabe a spol., 1994**), (**Watanabe a kol., 1994**). I zde platí pravidlo **P4**, tj. užívání téže zkratky v celé práci.

Vedle jména autora se uvádí **vročení** (1989), tj. údaj o roce, **kdy práce vyšla**, ne kdy byla napsána atp.! Je-li třeba citovat více prací jednoho autora (kolektivu) vydaných v témže roce, použijeme k označení písmena malé abecedy: (Kolben a Daněk, 1956a), (Kolben a Daněk, 1956b). Stejně označení roku vydání se uvede v soupisu literatury.

Soupis literatury (informačních zdrojů) se uvádí zpravidla na konci práce. Základním pravidlem pro citování zdroje je pravidlo **P7**:

Citace informačního zdroje má tento zdroj jednoznačně a přitom úsporně identifikovat a umožnit čtenáři tento zdroj nalézt.

V ČR platí pro citování literatury norma, vedle toho téměř každý vědecký časopis má svůj odlišný způsob citování literatury. Je nezbytné dodržovat pravidlo **P5**. V je výhodné (a nakonec i zákonné) používat v DP ČSN 010197. Např. proto, že pomocí programu Sepsys snadno pořídíme soupis literatury právě dle této normy.

Příklady citace literatury dle ČSN 010197 - úplná citace.

LEUNG, K.H.: Human lymphokine-activated killer (LAK) cells - II. studies of various L-amino acid methyl esters on LAK generation at high cell density. Int. J. Immunopharm., 13, 1991a, č. 4, s. 401-409.

LEUNG, K.H.: Human lymphokine-activated killer (LAK) cells - III. studies of various D-amino acid methyl esters on LAK generation at high cell density. Int. J. Immunopharm., 13, 1991b, č. 6, s. 1420-1429.

LINDEMANN, A.- BROSSART, P.- HOFFKEN, K.- FLASSHOVE, M.- VOLIOTIS, D.-DIEHL, V.- HECKER, G.- WAGNER, H.- MERTELSMANN, R.: Immunomodulatory effects of ultra-low-dose interleukin-2 in cancer patients - a phase IB study. Cancer Immunol. Immunother., 37, 1993, č. 5, s. 307-315.

Pozn.

- a) uvádíme všechny autory - je to slušnost, i když čtvrtého a další lze strčit pod všeobecné et al.
 b) název práce je *in extenso*; u anglických názvů užíváme velkých písmen jen na začátku názvu

- c) viceslovný název časopisu zkracujeme při dodržení pravidla P7. Používáme zkratky zavedené v Current Contents, ve většině časopiseckých článků zkratku daného časopisu někde objevíme
- d) první číselný údaj značí ročník - volum časopisu, zahraniční citační pravidla většinou číslo ročníku zvýrazňují (78, 78). Pozor, některé časopisy mají v jednom kalendářním roce více ročníků. Mám-li v ruce práci ročníku 80, je možné, že ročník 70 vycházel před 5 roky.
- e) druhá cifra je vřechení - rok vydání (1995) (včetně označení různých prací vydaných v témže roce pomocí malých písmen)
- f) další údaj (č. 4.) značí pořadové číslo sešitu v daném ročníku (lze vynechat)
- g) na konec jsou uvedeny první a poslední strana článku

Pokud jsme nepracovali přímo s kopií dané práce, ale informaci přejímáme prostřednictvím jiného autora, je třeba tuto skutečnost uvést (co když zprostředkující autor informaci zkomolil; neuvedení informace o převzetí by vyvolalo dojem, že jsme původní zdroj nepochopili). V seznamu literatury musí být uvedena práce, podle níž převzatého autora citujeme.

LOTZE, M.T.- LUSTER, M.C.- SHARROW, S.O.- RUBIN, L.A.- NELSON, D.L.- ROSENBERG, S.A.:

In vivo administration of purified human interleukin-2 to patients with cancer: development of interleukin-2 receptors positive cells and circulating soluble interleukin-2 receptors following interleukin-2 administration. Cancer Res., 47, 1987, s. 2188. Převzato z Tartour et al., 1992.

TARTOUR, E.- MATHIOT, C.- FRIDMAN, W.H.: Current status of interleukin-2 therapy in cancer. Biomed. Pharmacother., 46, 1992, s. 473-484.

Nakonec příklad zkrácené citace (neuvádí se název a číslo)

LOTZE, M.T.- CHANG, A.E.- SEIPP, C.A. et al.: J. Am. Med. Assoc., 256, 1986, s. 3117-3124.

Citace knihy, monografie, patentu atd. jsou opět popsány v ČSN 010197. Zde jen příklad:

KRČMÉRY, V.- MĚNKYNA, R.- HAVLÍK, J.: Penicilíny a cefalosporíny. Martin, Osveta, 1986, s. 71.

Pozor na uvádění stran u knih: Dle normy je třeba uvádět celkový počet (rozsah) stran [589 s.]. Toto je ovšem velmi nepraktické, protože to neumožňuje zájemci o podrobnější informace najít v knize tu pasáž, v níž je informace obsažena. Používáme raději údaj o konkrétní straně (stranách), na níž daná informace je [s. 71.]. Pokud čerpáme z vícero stránek, pak je tam můžeme uvést všechny [s. 71, 89, 123.] :

Z každého předmětu dostala jedničku,
vyznačí červeně tenhle den v deníčku.

Opouští školu, slzičky roní,
naposled slyší, jak zvonek zvoní,
naposled mává, pláč však už dusí,
hned zítra na zkoušky učit se musí.
Bífluje vzorce, rovnice píše,
nad těžkým příkladem sotvaže dýše,
listuje chemií, pročítá fyziku,
a taky biolu chce mít v malíku.

Na gymplu byla vždy nejlepší žačka,
i zkoušky na FaFUK budou snad hračka.
Tak jak si přála, tak se i stalo,
chybiček v testech měla jen málo,
pohovor zvládla, byla to lahůdka,
ačkoliv vyšla ven rudá jak jahůdka.

Že zkoušky složila, už je věc jasná,
Adélka pláče, je ale šťastná,
přestože může, nedělá náfuku,
od září bude už studentkou FaFUKu.

-kopec-

PSEUDORADY BABY PORADY

První rande

Příspěvek, řeknete si možná, zcela nevhodný do VŠ plátku. Ale chyba lávky, přátelé!

I na půdě akademické se najde pár jedinců, kteří (nebo které) nikdy nikde s nikým nebyli. Trochu moc negace

najednou, ale čeština je tak krásný tvárný jazyk.

Ted' k věci.

Nedlouho po prázdninách jsou srdce chlapců ještě roztoužená z teplých nocí. Ovšem vhodné adeptky typu Kim Basinger či Cindy Crawford jsou z letních

akcí již dávno doma. Najde se ale ještě pár mladých mužů, kteří se rozhodnou v lovu nepřestat.

Jenže kde hledat?

Ty krásné studentky jsou všechny beznadějně rozebrány. Co tedy láskychtivým mužům zbývá? No, když už nejsou ty krásné, stále zůstávají ty méně hezké, ale zato chytré. Nezávidím těm, které nejsou ani krásné ani chytré. Ty ale přece na farmácii nejsou. Takže vzorkem nám budou inteligentní, pilné a vzdělané studentky. Jsou to ty, které nemají příliš mnoho srdečních zkušeností. Tedy přesněji řečeno – arytmie, bloky a jiné informace o cor, cordis, n. znají do detailů. Zde ovšem slovo „srdeční“ není termínem anatomicko-fyziologicko-patologickým. Souvisí tu s láskou. No, a protože skripta se o této fázi lidského života příliš nezmiňují, dovolte mi, milé dámy, abych vám trošku pomohla.

Dostanete-li od své spolužačky, která se potutelně usmívá, lístek, vězte, že to nebude seznam na zítřejší nákup. To se právě ten prázdninový Gigolo rozhodl jednat. Zřejmě jste ho zaujala tím, jak u „benzenu“ v koridoru, či v menze stále něco studujete nebo tím, že nikam nechodíte a není vás vidět.

No, a protože on ví, jak na to, rozhodl se, že vám formou dopisu sdělí, kde by se s vámi chtěl setkat.

Bude-li tam napsáno, že se s vámi sejde ve školní studovně, je mi líto, ale jde buď o omyl nebo je to hloupý žert.

Bude-li vás zvát do prostředí zcela neznámého, je to dobré. Teď jde o to kam.

Může zvolit jako místo prvního setkání hard-rockový koncert (kde je kapacita sálu 2000 lidí). Za poznávací znamení určí černé tričko, modré džínky a

obuv značky Botas. Pak ovšem vězte, že váš potenciální partner mnoho inteligence nepobral. Má rád podivnou hudbu a ještě je to blbec!

Tak od něj raději dál.

Bude-li se onen mladík chtít s vámi sejít v muzeu či na výstavě, je to kulturní člověk. Ale tady pozor! Zjistěte si jeho rok narození. Začíná-li devatenáctkou, je to dobré. Upozornit musím až ve chvíli, je-li tam místo devítky osmička. S ním by vám štěstí nepokvetlo.

Bude-li to pozvání na fotbal, mějte se také na pozoru. Značí to na sportovce a u těch se předpokládá meliorace mozkových buněk do svalů. Z toho vyplývá, že v hlavě toho už pak mnoho nezbude.

Přicházíme nyní k partnerům, jež by stáli za zamyšlení.

Je-li onen Don Juan romantik, pozve vás do parku nebo na lodičky. Poněkud trapné by bylo, kdyby pozvání přišlo v zimě a venku bylo 50 stupňů pod nulou. To by se po Labi či Orlici jezdilo dost obtížně a teplo lásky by vám také nebylo moc platné.

Pozve-li vás do kina či divadla, je to vynikající! Chce s vámi po boku strávit dvě hodiny. Zbytečně nemluvit a popřípadě (když bude ke konci zamilovaného románu vytahovat z kapsy kapesník) se jemně dotknout vaší ruky. Poté poznáte jeho galantnost, s jakou vám pomůže do svrchníku či otevře dveře. Cestou z onoho kulturního zařízení, kdy jste oba načerpali společný námět na rozhovor, se diskuse může rozvinout i za hranice děje onoho filmu či divadelního představení. Vaše kroky pak asi budou směřovat do malé kavárničky nebo vinárny, kde u šálku či sklenky něčeho

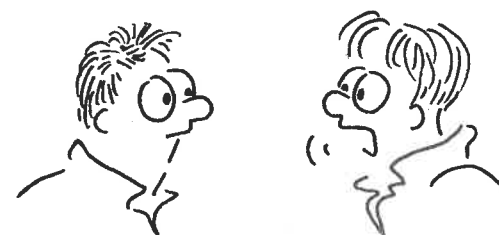
dobrého bude moci blíže proniknout do tajů osobnosti každé z vás.

Ale jak se na tyto řádky dívám, moje rady patřily spíše mužům, kam ženu na první rande vzít, než vám, milé dámy.

No nevádí. Snad alespoň někomu to bude ku prospěchu.

Pro dnešek končím. Přichází ke mně totiž moje kamarádka. Drží cosi v ruce a nějak divně se usmívá. Nese mi asi na tom zmuchlaném papírku seznam věcí, které mám zítra koupit. Nebo ne ???!

Petra K.

TAKĚ JE TO JASNÝ. V TÝ
KRABIČCE NEBYL MULTIVITAMÍN,
ALE PROVIMADLO.

Muži v oslabení

aneb

nezáleží na kvantitě, ale na kvalitě

Farmáci, právě vy jste ty záchranné články naší komunity, díky kterým nejsme dívčí škola. A každý z vás je tak výraznou osobností, že početný dívčí dav zastihujete. Pod „mírným“ vlivem alkoholu jsme se i my pokusily mezi vámi vybrat ty vynikající (od slova vynikat). Naše postřehy jsou možná trochu zavádějící. Berte nás, prosím, s rezervou.

1) Typ neodolatelný, též milovník

Svou kořist vyhlíží v každé situaci. Chybí mu však vytrvalost. Pokud větří úspěch, začíná přísahat na zdar svých šesti státnic, že je věrný, momentálně i volný.

2) Typ jeskynní, přesto galantní

První přívlastek naznačuje spíše muže zarostlého a hrubého. Opak je pravdou. Tento typ nás nikdy nezapomene pozdravit, přidržet dveře, nabídnout pomoc. Nikdy však nepřekročí mez slušnosti a náš úsměv je mu odměnou.

3) Typ „Hujer“

Na přednáškách se hlásí, na všechno má své teorie a zkušební komisím podstrkuje papírové pytlíky se švestičkami z vlastní zahrádky.

4) Typ kulinář

Hned v prvním ročníku vyhlásil studenou válku menze. V čase hodovním je možné jej spatřit za oknem kuchyně v zástěře u plotny. Jeho krmě je chutná a nemá

chybu. Zahanbí leckterou farmaceutickou hospodyňku. Jistě by zbohatl na kurzech vaření.

5) Typ rodinný

Svou květinu již našel a věnuje jí veškerý svůj čas. U kolegů má tak neomluvitelné absence a stydne mu židle v hospodě. Pro některé dívky je ideálem a dávají ho za vzor svým protějškům, což vyvolává konflikty.

6) Typ kapitalisty s lidskou tvář

Kromě školy vede i několik dobře zaběhnutých živností. Neustále nemá čas a není k zastížení. Svým chudším kolegům však skýtá nemalé možnosti výdělku, a proto je vyhledáván.

7) Typ Areca catechu, „palmička“

Vyniká zjevem i myšlenkou. Do šedých řad posluchárny vnáší rozruch a život, je prostě originál. Každý ho zná, každý o něm ví.

8) Typ značkový, též ADIDAS, NIKE či REEBOK

Tohoto atleta poznáte již z velké dálky. Jeho finančně náročný oděv je poset hesly, písmenky a výšivkami. Často se pod atraktivní skořápkou, slibující ušlechtilé svalnaté tělo, skrývají povadlé tukové polštářky a často i počínající pivní mozol.

9) Typ „doktor Mengele“

Svou neúčast na praktikách, skupinových akcích a nezájem o živé bytosti omlouvá naléhavou hospitalizací v sanatoriu. Nebývá příliš oblíben, ale své místočko na slunci si jistě najde.

10) Typ ptačí – honosí se titulem „Missák aerobio 1996“

Konkuruje lepým děvám v tanečních kreacích na večerních hodinách aerobiku a řídí se mimo jiné heslem: „Pivo dělá hezká těla“.

11) Typ organizátorský, též vůdčí

Svolává skupinové akce a drží při životě veškeré studentské aktivity. Má rád zábavu, nekazí legraci, pro hravější kolegy má vždy po ruce nějakou bojovku. Je oblíbený, ale ti závistivější utrousí na jeho účet nějakou tu pomluvu.

12) Typ sebevědomý, zvaný též „Doktor z hor“

Intelektem nadmíru vybavený jedinec navštěvující několik fakult. Netrpí jako my syndromem nuly a bezejmenné tváře. Nebrání se diskusi s docenty a doktory a občas řekne otevřeně svůj názor. Nám slabším z toho naskakuje husí kůže.

13) Typ exotický

Zaútočí na všechny naše smysly (i nesmysly). Neustále se pohybuje v oparu těžké kořeněné vůně kolínské. Navštěvuje většinou soukromé hodiny a mluví pro mnohé cizí řečí. České pivo mu však chutná stejně jako nám.

14) Typ antikoncepční

Je 100% spolehlivou a nejlevnější ochranou pro muže i ženy. Jinak bez komentáře.

15) Typ dobrácký

Neustále hýří optimismem, rozdává úsměvy a dobře míněné rady. Nezavídí, nežálí a skutečně vám přeje štěstí a úspěch. Má rád lidi. A my máme rády jeho.

16) Typy chybějící

Alain Delon, Martin Doktor, Karel Kryl, Jarmila Kratochvílová, Robert Redford, Sting, Jan Železný, Dan Landa, Gerard Depardieu, Tom Cruise, Tomáš Dvořák, Woody Allen, Martina Navrátilová, Pepíček Zima, Zdeněk Srstka, Brad Pitt, Paul Newman, Ivan Lendl, Jaroslav Samson Lenk, princ Charles a další. (Pravděpodobně nesložili přijímací zkoušky nebo se nedostavili k zápisu.)

17) Typ vyhvulý

Má pro každou z nás jinou tvář a vlastnosti. Musí však být: krásný, bohatý (hodně), inteligentní (ne tak moc), ohleduplný, galantní, šlechetný, rodinný, zdatný, něžný, romantický, laskavý, pracovitý, nekuřák, abstinents (příležitostný), s láskou k dětem a psům, s vilou a autem.

Zn.: Jsi-li, volej 0609/444445

Podle posledních průzkumů veřejného mínění však takovýto exemplář již neexistuje. Naposledy byl spatřen 17. července 1906 v 15³⁰ v Apothece U zlatého hada.

A to je náš konec

ŽENSKÁ LIGA

Návštěva na katedře

Rozhodli jsme se představit vám jednotlivé katedry naší fakulty trochu jinak, než je znáte z výuky. Pokud vás tedy zajímá, jakými problémy se kde zabývají, co které katedře ztěžuje zajišťování kvalitní výuky, jestli se chcete přesvědčit, že i učitelé jsou lidé a jací jsou mimo fakultu, nebo jestli chcete porovnat svůj názor na vyučované předměty se svými spolužáky, čtěte dál. A hlavně – sledujte celý náš seriál! Pro začátek:

ODDĚLENÍ TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU

Listovali jsme „Karolínkou“ a přemýšleli, kde začít. Jestli podle abecedy nebo podle pater. A máme začít severní nebo jižní budovou? Která katedra je nejdůležitější? A která nejzajímavější? Kde je nejvíce skandálů? A kde lidí ochotných věnovat nám chvilku času? Prostě rozhodnout se opravdu nebyl žádný med.

A pak náš zrak padnul na stranu 22, na oddělení tělesné výchovy a sportu. I když to podle názvu není katedra, má několik zvláštností, které nás přesvědčili, abychom začali právě tam.

Čistě z praktických důvodů se nám líbilo, že je malá – odpadá tedy problém s dohadováním, na koho se konkrétně

obrátit, koho zpovídat. A navíc je (troufám si říci) nejoblíbenější.

Ano, existují mezi námi jedinci, kteří za vrcholný sportovní výkon považují cestu od autobusové zastávky k fakultě nebo od kolejí k Andymu, případně takoví, kteří považují sport za pouhou ztrátu svého drahocenného času, který by mohli strávit mnohem užitečněji opracováváním přednášek, biflováním definic a vzorců nebo dokončováním své vědecké práce, která (pokud ji někdo pochopí) je hodna Nobelovy ceny. Ale myslím si, že většina z nás si život bez občasného protažení těla ani nedokáže představit.

A tak jsme vyrazili na Záměstí.

Nejdříve (převážně) vážně

V tomto víceméně neformálním rozhovoru jsme zpovíдали Mgr. Milana Krále (MK), Mgr. Jindřicha Křoustka (JK) a Mgr. Arnošku Škopovou (AŠ).

Jaká je podle vás kondička současných studentů?

JK: Jak kterých.

AŠ: Je asi 20 % solidně vybavených studentů.

MK: To je podle mě moc.

AŠ: Není, nedají se do toho počítat čistě jenom sportovci. Nejen třeba orientační běžci, ale např. i tanečníci mají nadprůměrnou fyziku (je jich tady pět nebo šest). Ti na sobě pracují sami. Ale jsou i takoví, kteří na sobě nepracují vůbec. I když osvobozených z tělocviku je díky široké nabídce málo. A pak je

střed, který jakž takž vegetuje. Zatím je to dobré, ale uvidíme za takových deset let. Ale když to někdo nepochopí, nemůžeme ho nutit.

V hodinách se kondička zlepšovat nedá. Ty jsou vedeny tak, aby se udržela pružnost těla. Chtělo by to ještě něco navíc.

MK: Můžeme jenom udržovat. Dost často učíme jenom dovednosti (třeba jak hrát tenis). Závisí na každém, jak systematicky na sobě pracuje.

Je možná chyba, že se odbouraly vstupní testy. Je ale pravda, že to studenty nebavilo a stejně bychom s kondičkou s tím počtem hodin, který máme k dispozici, nic neudělali.

Myslím si, že co se týče kondičky našich studentů, je to asi tak průměr. Kdyby hlavně děvčata měla uběhnout souvisle pět minut, dělalo by to většinu problémy.

Jak by měl podle vás vypadat normální všední den sportovně ideálního, leč aspoň trochu reálného studenta farmacie?

AŠ: Studenti by neměli podceňovat ranní protažení. Vždyť i pes nebo kočka se protáhnou, než někam běží. Ve stáří je to nutností, v mládí se oddaluje zkostnatění páteře. Navíc když je člověk po ránu dobře připravený, lépe mu to myslí.

MK: Ideální by bylo začínat výuku až v deset hodin. Od osmi do půl desáté si zaspotovat, pak se osprchovat a jít do školy. Od deseti by byla jedna přednáška, pak oběd a potom zbytek vyučování. *(to by se nám taky moc líbilo, pozn. red.)*

AŠ: Dobré by bylo 1-2x týdně navštívit lázně, jít si zaplavat. Dopoledne to stojí deset korun, není to tedy finančně příliš náročné.

JK: Já si myslím, že by bylo dobré udržování určité životosprávy. Myslím tím teď různé večerní akce. Tyto zábavy po hospodách jsou myslím až příliš často a je dost těžké, aby po nich člověk další den normálně fungoval.

AŠ: Člověk dostal jen jedno tělo. Co si teď nahrabe, bude ve stáří mít.

JK: Mladý organismus to vydrží, ale...

AŠ: Prostě k životnímu stylu vysokoškolačka sportovní vyžití patří.

Co vám ztěžuje práci při zajišťování dostatečně kvalitní výuky?

AŠ: Rozvrh.

MK: Rozvrh je určitě na prvním místě. Navíc nám chybí tělocvična; kdybychom měli vlastní, bylo by jednodušší vejít se do rozvrhu. Takhle musíme tělocvičnu pronajmout dopředu a pak tomu všechno přizpůsobit. Chybí nám budova.

AŠ: Vše, co pronajímáte, stojí peníze. Prostorů v Hradci je málo. Večer je problém najít volné prostory. A dopoledne tam jsou zase školy. Ideální by to bylo po obědě.

MK: A to si pronajímáme za poloviční ceny díky tomu, že jste mládež a že je to povinné. Pro sportovní kluby je to dražší.

Co vás nejvíce štve na studentech?

AŠ: Víš, co mi někdy vadí? Určitá nesolidnost v jednání. Domluvíme se na pravidlech, ale oni je nedodržují. Jde vlastně o slušné chování. Týká se to ale pouze jedinců, není to v globálech. Jinak jsou naši studenti prima.

MK: Máme hodně studenty, když to porovnáme s jinými fakultami. Když už, tak se něco strhne na kurzu. Studenti jsou solidní. To je taky asi dáno náročností studia – nejdou sem jen tak nějakí studenti. Naproti tomu medicí (kteří mají

také náročné studium), jsou svým způsobem bohémové, nad věcí.

MK: Jsou přezíraví k ostatním studentům.

AŠ: Ale vrátím se k otázce. Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá. A my se, myslím, ke studentům chováme dost slušně.

JK: Prošel jsem školama nižších stupňů a musím říct, že naši studenti jsou v pohodě, jen občas nějaký výstřelek.

AŠ: Učila jsem na více školách (medicína, základní škola, ekonomka), takže srovnání mám.

Studenti se vyvíjejí. Ted' víc chtějí, jsou ctižádostivější. – Mluvila jsem o těch 20 %, co sportují. Ostatní by měli být ve vlastním zájmu ctižádostivější.

JK: Jo.

MK: Na rektorský den přichází málo lidí. Mám strach, aby nám ho nezrušili. Kdyby vyšla iniciativa od studentů, co by chtěli dělat, byla by to legrace a dobré odreagování před zkouškovým. Kdysi se třeba dělal skok do dálky s kufrem nebo farmaceutická štafeta. Prostě potřebujeme zázemí studentů – a to ve všem, nejen na rektorském dnu, ale třeba taky co se týče kurzů. Je třeba cítit podporu studentů, jinak se špatně pracuje.

A ted' z trochu jiného soudku: Jaký je váš nejcennější sportovní zážitek?

AŠ: Sjezd Orlice s panem Kryšpínem. Vzal si záchrannou vestu, postavil se mu límeček a já přes něj vůbec neviděla. A tahali jsme tu největší kanoi, co tu byla. Ale jako háček byl nepřekonatelný.

JK: Dostal jsem se na raft na 1. mistrovství ČSFR na divoké vodě; pod Lipnem na Vltavě.

MK: Letos jsem si na kurzu dal Poříčský maratón a jsem rád, že jsem ho absolvoval ve zdraví a nepodlehli infarktu.

AŠ: Ale doktor běžel s ním.

Troufli byste si na nějaký extrémní výkon – maratón, triatlon, výstup na osmitisícovku, přeplavání kanálu La Manche...?

AŠ: Ne. Já jsem si troufla na týdenní lyžování ve francouzských Alpách a to stačilo.

MK: Já na maratón, ale nesměl bych pořád běžet, nesmělo by to být na čas.

AŠ: To já bych si troufla na maratón autem. Takové rallye autem. To by mě i bavilo.

JK: Já bych si troufl na triatlon, kdyby to nebyl ten velkej.

MK: Když se s nima začínalo, šlo o to absolvovat. Říkalo se tomu „Železný muž“ a časový limit byl 24 hodin. Ale pak se to zvrhlo na závodění, a to už není ono.

Jak se vám líbí na výcvikových kurzech. A máte raději zimní nebo letní?

AŠ: Miluji oba, ale raději lyže.

JK: Oboje má svoje. Ale na zimním se jen lyžuje, letní je pestřejší.

MK: Tam je můj oblíbený tenis. Navíc je ted' problém se sněhem, bývá to spíš na běžky.

JK: Za starých časů byly oba kurzy povinné.

MK: I lyžema netknutí posluchači se naučili lyžovat. Pro instruktory to byla velká zátěž, ale studentům to pak zůstalo na celý život. Ted' se málokdy stává, že se přihlásí úplný začátečník.

AŠ: Ale jsou i tací.

JK: Jsou, ale je jich velice málo. A po pravdě řečeno, snažíme se tomu už vyhnout. Je to opravdu hodně náročné.

Který kurz byste doporučili těm studentům, kterým se ani na jeden vůbec, ale vůbec nechce? A jaký tělocvik?

AŠ: Záleží na tom, jestli jsou zaměřeni proti tělocvik, jestli jsou líní (a líní je každý) nebo jestli jsou pohybově nenadaní.

JK: I když se jim to třeba nelíbí, je to pro jejich dobro.

MK: Po kurzu se jim to třeba začne líbit.

AŠ: Doporučuji, aby si promluvili s těmi, kterým se tam hodně líbilo.

MK: A kurz lépe letní. Je tam víc aktivit, které by je mohly zaujmout.

AŠ: Co se týče tělocviku, skoro všichni umí plavat. Nejméně násilné a nejlepší je plavání.

A ted' pro změnu nevázně

aneb
malý testíček

MÝM NEJOBLÍBENĚJŠÍM SPORTEM JE

- a) basket (aneb vynášení koše)
- b) ženská kulturistika (JK)
- c) fotbal v televizi (MK)
- d) golf s hradeckými podnikateli (AŠ)

PO HRADCI SE PŘEPRAVUJI

- a) na kole (JK, MK)
- b) autem (AŠ, MK)
- c) dvojkou (aneb levá, pravá...)
- d) na invalidním vozíku

BEZ PROBLÉMŮ DOBĚHNU

- a) maratón
- b) 250 metrů
- c) pro pivo (KM)
- d) každého (AŠ, JK)

Je ještě něco, o čem byste se chtěli zmínit?

MK: Na FaF UK vznikla dobrá tradice, že ze strany vedení bylo vždy pochopení pro tělesnou výchovu a jsme rádi, že je to tak dodnes a že je to chápáno jako součást života studenta a ne jako jinde, kde tvrdí, že je to zbytečné a ať to dělají studenti ve svém volném čase.

AŠ: Jste farmaceuti a je zbytečné, abyste konzumovali své vlastní produkty, když to není nutné.

O SPOLUPRACOVNÍCÍCH SI MYSLÍM

- a) jen to nejlepší (AŠ, JK)
- b) samozřejmě to nejhorší
- c) svoje (MK)
- d) nemyslím

MÝM SPORTOVNÍM IDOLEM JE

- a) Jaromír Jágr (AŠ, MK)
- b) Bill Body (JK)
- c) Václav Klaus
- d) Ruda Pivrnec

A na závěr malé anketa

aneb

co si myslíš o tělocviku

• Pro člověka, který má o sport zájem je to tu skvělý. Je ale škoda plýtvat časem, když tam někdo chodí jenom pro čárku. Aerobic je na dost dobré úrovni, chce to jenom přijít na chuť každé ze tří cvičitelek, které se střídají. V prváku člověk chodí jen pro ty čárky, ve druháku jednou za týden, ve třetáku víckrát a ve čtvrtáku hledá, kam by si šel zacvičit.

• Mně se líbí, že je hodně druhů tělocviku a taky se mi líbí kurzy – teda letní, na tom jsem byla. Ale Zámostí je daleko a neosvětlený.

• Kalanetika nic moc. Ležet můžu i na koleji. Ale je fakt, že si můžu vybrat něco jiného.

• Tělocvik je pohoda. Dobrej. Chtěla bych ale víc střídat jednotlivý tělocviky. Když se někam napíšu, tak už tam musím chodit pořád a to se mi nechce. Dobrej by byl kombinovanej tělocvik (různý typy sportů). Jo, a bazén by měl být v týdně, a ne v pátek.

-niki-
-jirik-

Špagáty proti upírům

Správný kolejník umí uvařit špagáty. Zná jednu farmaceutku, která je vaří 5 minut, pak na ně hodí utěrku a dalších 15 min. čeká, až dojdou. dvacet minut v hají. Zná další, která je nejdříve rozláme a pak vaří podle návodu na obalu. Jsou z toho tlustý nudle do polívky a nemáte ten správný špagátový požitek, kdy na jednom konci začnete špagetu vstávat a ona vás na oplátku tím druhým koncem šlehne po nose. V příručce mladých svišťů se dočtete, že špagáty se vloží do dostatečného množství vroucí osolené vody, za občasného promíchání se vaří tak dlouho, až při rozkousnutí není uprostřed bílá tečka. Odborně – vaří se na zkus. Takže takhle si uvaříme špagáty. Za další, správný kolejník má vždy po ruce

kečup, protože v případě nouze je univerzální, třeba k namazání na chleba. Česnek na kolejích samozřejmě taky nesmí chybět. Česnečka po ránu je někdy lepší než Andrews answer, aspoň neobsahuje paracetamol, který zbytečně zatěžuje už tak dost vyčizená játra. Co tedy ještě potřebujeme? Sůl – ta je nad zlato, tavený sýr a už můžeme skoro zasednout ke stolu. Jak na to? Sýr pěkně vidličkou promícháme s rozetřeným česnekem a trochou kečupu, nalijeme na uvařené špagáty a dále konzumujeme zavedeným způsobem.

Zkuste to! V jedné pohádce se říká: „Bude nás víc, nebudeme se bát vlka nic.“ A já dodávám, ani upírů.

Haše

Vyhrála jsem, hurá!!!

Jste hloupí, že jste neodpověděli. Mohli jste vyhrát. Pamatujete? V soutěži v Nauze č.2 jsme se ptali, jakým šamponem si myje vlasy Mgr. Zdenička Kudláčková? A protože se této soutěže zúčastnil jen jeden človíček, i když neuhodl, předali jsme mu (vlastně jí) hlavní cenu (tričko s logem časopisu a podpisem Mgr. Kudláčkové) Ale nezávidte – vždyť příště se můžete zúčastnit i vy.

A kdo tedy vyhrál?

Ladka Vilimová ze 4. ročníku.

Co vyhrála?

Tričko, ve kterém ji vidíte na fotkách.

A správná odpověď?

Panthene pro V – 2 v 1

Kdy bude další soutěž?

Někdy příště

-niki-
-jirik-

Konečník

Konečník nemá být ani o něčem, ani o ničem. Taková dobroučká třešinka na dortiku. Přinejhorším to, co člověka napadne večer před uzávěrkou, traduje se v naší redakci.

Šibeniční termín se prudce blíží a konečník mi z toho nauzeovatí. Pozdní odpoledne a múzy se mi topí v baňkách s chelatonem. Ach jo. Ani ten chelaton to nemá jednoduché. Reagovat s Mg^{2+} nebo s Hg^{2+} ? "19:00 - padla, jde se spát," já sá kolegyně. Já se také strašně těším domů. Dám si smažená vajíčka a konečně skončuji s konečníkem.

Zase mě překecali. Prý mám vzít do hospody papír a pero a prý mi něco napíši. Nevěřím jim, ale proč to nezkusit? Kolegyně také nedostala svému původnímu záměru a mává na mě od protějšího stolu.

Papír se mi pomalu plní a já, na rozdíl od chelatonu, nemám dilema. Uveřejním vše.

—Proč se to má psát večer, když je podle statistik konečník nejvíce namáhán ráno?

—Jít'o, neber si ten konečník tak vážně.

Vem si brambůrek a bude ti aspoň krásně zle a celou noc budeš mít o zábavu postaráno... Ale co, hlavně že je pohoda.

—Hm, hm, hm, to asi bude ten tvůj konečník pěkně „ulítlej“.

—Štvou mě číšníci, prodavačky a úředníci, kteří si neváží své práce a chovají se někdy až hulvátsky. Neuvědomují si, že jsou tady především pro zákazníka, kvůli němu chodí do práce, bez něj jejich povolání ztrácí smysl. Práce v lékárně je také služba pro pacienta. Kdo si to neuvědomuje, ať jde dělat dealera!

—Hele, Petře, nečil se porád.

A jeden milý nezávislý spolusedící prváček připsal: „Když to půjde takhle dál, bude to pěkných pět let.“

A já k tomu jen dodávám: pokud si je takové uděláme, mohou být pěkná. Pěkná léta, pěkné večery a rána, pěkné Nauzey. A pěkný konečník, ne?

—buch—

Nemáte stará čísla Nauzey?

Můžete si je přijít koupit na byt F7 (kromě speciálu pro prváky, to už fakticky nemáme, ale můžeme ho aspoň půjčit). Nebo si je můžete přečíst na Internetu:

<http://www.faf.cuni.cz/scsf/nauzea/nauzea.html>

Pohádka

Klára Havránková

Byla jednou jedna pohádka
to už je dávno
tak povídejte, pane Werichu
Městečko s podloubími
kovárnou a zahradami
a jedna malá malinká škola
Tamhle je pekař, rytec, malíř
a ten co prodává brambory
je zelinář

Ale to je zase jiná pohádka
Zkrátka každý dělá co umí
Až jednou přijede na koni
kouzelník s dívkou
krásnější nad slunce
a taky s malou
mourovatou kočkou
s brejličkami
Co kočka vidí a nesmí vidět?
Lež, pravdu, lásku a proradnost
Město se stává jednou velikou duhou
barvy krouží a usedají
na vyvolené hlavy
copak je asi fialová?
Ano, školník je patolízal a pokrytec
žlutá pokrývá jedno z desatera
nevěra
šedivá krásně ladí
lhářům a podvodníkům
a červená

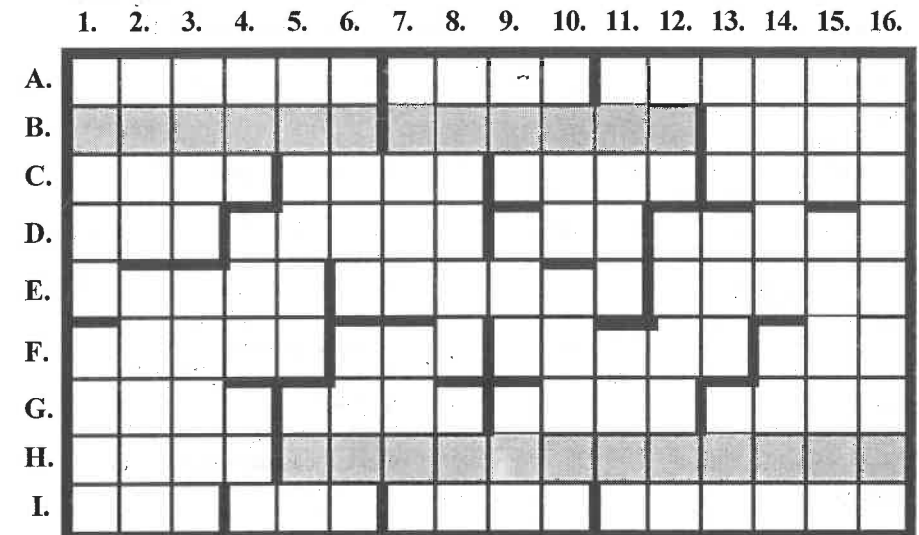
tak to je láska
A co normální lidi, pane Oliva?
no, s těmi je vždycky potíž
Těm to ani nepřidá ani neubere
Barvy se snoubí a zase trhají
utíkají a klamně svádí
Kdo je on a kdo je ten
všichni vědí, všichni ví
Radši nikdy nevyrůst
nejčistší světlouňka oáza klidu
uprostřed dětí vždycky se najde
Pohádka dopadne jako vždy dobře
Ale co dál, pane Werichu?
Jaký je život dnes a co je sen
Tak trochu pocit mám
že většina lidí
nesla by svou schránku
podivně zbarvenou
jenom tu jedinou
barevnou barvu
najít se těžko dá
bez brýlí mámení
V obchodě s papírem
vedou též pastelky
Hledejte pečlivě celičkou duhu
hledejte
Najdete žlutou, šedivou, fialovou,
žlutou, šedivou, fialovou, žlutou,...

V lékárně: „Než dáte lék manželovi, pořádně s ním zatřeste.“

VODOROVNĚ : A. Pták; čtvrt Londýna; mužské jméno. - B. **ZAČÁTEK TAJENKY;** zn. pračky. - C. Kovonosné horniny; kastrovaní býci (2. pád); jméno papouška; zalesněný kopec. - D. Zkr. alaninu; vysokoškolský školník; iniciály předsedy Lékařnické komory Ruska Lonyfreje Jefremiče Arbinzanštejna; rostlinstvo. E. Rozumět; záporně nabitý atom; severská rostlina lat. F. Stát v USA; ticho *cíťosl.*; prvek $[Ar]3d^24s^2$; iniciály básníka Modesta Pavloviče Těukuronikidzeho. G. Sbohem; zkr. katedry na FAF; muž. jméno; koření. - H. Aktinoid; **DOKONČENÍ TAJENKY.** - I. Konec šachové partie; insekticid; nerost; stát v USA.

SVISLE : 1. Anxieta; vajíčko. - 2. Pouzdro na šípky; hořké léky. - 3. Verbální pomoc; PharmDr.(KAOCH). - 4. Římské mince; zkr. p-aminohypurová kys.; poslední slovo titulků. - 5. Nádobka do Špekolu (mírně poruštěně); šifra. - 6. Kladná elektroda; úchyt dveří. - 7. Polokov; Doc. (anorgána). - 8. Přenést pyl; *cíťosl.* posměchu. - 9. Dřevěná tyč; chytání zvěře; jihoslovenská obec. - 10. *Cíťosl.* nářku; namotat. - 11. Otrhat; my 7.pád. - 12. Čajová růže; látka na košile. - 13. List papíru; obyvatelstvo; SPZ Klatov - 14. Ještěr; tyčinka. - 15. Akademie múzických umění; hovorově reproduktor. - 16. Idealizovaný prožitek.

Pomůcka: Iža.

Petr Pávek